

5.10.2021

VN/25829/2020

VN/25829/2020-OM-44

Valtiovarainministeriö

Oikeusministeriön lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi laeiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain, rahanpesun selvittelykeskuksesta annetun lain ja finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta

Valtiovarainministeriö on pyytänyt oikeusministeriöltä lausunnon liittyen luonnokseen hallituksen esitykseksi laeiksi rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain, rahanpesun selvittelykeskuksesta annetun lain ja finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta (Valtiovarainministeriön julkaisu 2021:45). Kaavailla sääntelyllä täydennettäisiin rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin kansallista täytäntöönpanoa, muutettaisiin sääntelyä kansallisen lainsäädännön yhteensovittamiseksi taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö OECD:n alaisen rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen vastaisen toimintaryhmän suositusten kanssa, sekä muutettaisiin lainsäädäntöä myös kansallisista muutostarpeista johtuen. Oikeusministeriö toteaa lausuntonaan seuraavan.

Henkilötietojen suoja

Oikeusministeriö on osallistunut hallituksen esityksen luonnoksen valmisteluun henkilötietojen suojaa koskevien näkökohtien osalta, ja oikeusministeriön näkemykset on otettu pääosin huomioon. Oikeusministeriö kiinnittää kuitenkin huomiota siihen, että komissio antoi 20.7.2021 neljä lainsäädäntöehdotusta, joihin sisältyy asetusehdotus rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, COM(2021) 420 final. Asetusehdotus tarkoittaisi, että esimerkiksi eräät nykyisin direktiiviin sisältyvät asiakkaan tuntemistietojen käsittelyä säännökset tulisivat jatkossa olemaan suoraan sovellettavaa oikeutta. Nämä tiedot ovat merkityksellisiä erityisesti yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta, mutta asiakkaan tuntemistietojen käsittelyllä voi olla vaikutusta eräisiin muihinkin perusoikeuksiin. Siltä osin kuin asiakkaan tuntemismenettelyä koskevat säännökset tulevat olemaan suoraan sovellettavaa EU-oikeutta, samoja kysymyksiä koskeva kansallinen sääntely ei olisi mahdollista ilman nimenomaista kansallista sääntelyliikkumavaraa. Sääntelyliikkumavaran käytön osalta on perustuslakivaliokunnan vakiintuneiden linjausten mukaan arvioitava sen vaikutuksia ihmis- ja perusoikeuksien suojaan. Oikeusministeriö katsoo, että jo tässä vaiheessa olisi syytä pidättäytyä ehdottamasta kansallisia säännöksiä, jotka voitaisiin lisäksi joutua lyhyellä aikavälillä joko muuttamaan tai kumoamaan. Tarkoituksenmukaisinta olisi odottaa, että asetusehdotuksen lopullinen sisältö on tiedossa, mukaan lukien sallittu sääntelyliikkumavara. Ehdotetun lainmuutoksen ja asetusehdotuksen säännösten osalta on huomioitava myös, että niiden toteuttamisesta voisi aiheutua tarpeettomasti toistuvia tietojärjestelmävaikutuksia yrityksille.

Oikeusministeriö kiinnittää huomiota erityisesti asetusehdotuksen 55 artiklaan, joka sisältää säännökset eräiden henkilötietoryhmien käsittelystä, mukaan lukien EU:n yleisen tietosuojasetuksen 10 artiklassa tarkoitetut rikostuomioihin ja rikoksiin liittyvät henkilötiedot. Esetysluonnoksen 1. lakiehdotukseen sisältyvä ehdotettu 3 luvun 3 a § olisi oikeusministeriön näkemyksen mukaan samaa asiaa koskevaa sääntelyä, josta olisi syytä pidättäytyä, huomioiden

Postiosoite
Postadress
Postal Address
 Oikeusministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 25
 00023 Valtioneuvosto

Eteläesplanadi 10
 Helsinki

29 516 001
 35 829 516 001

916 067 730
 +358 9 1606 7730

oikeusministerio@om.fi
 oikeusministerio.fi

ehdotuksen perusoikeuksien suojaa kaventavat vaikutukset. Ehdotettu pykälä sinänsä on osittain yksityiskohtaisempi ja tarkkarajaisempi kuin komission ehdottamat säännökset, mutta komission ehdotus sisältää myös siitä poikkeavia yksityiskohtia. Oikeusministeriö toteaa, että ehdotuksen suhdetta perustuslain 10 §:ään ei ole arvioitu säätämisyjärjestysperusteluissa kovin yksityiskohtaisesti suhteessa perusoikeuksien yleisiin rajoittamisedellytyksiin. Muita mahdollisia perusoikeuksien suojaa koskevia näkökohtia ei ole myöskään arvioitu. Tältä osin oikeusministeriö viittaa erityisesti asetusehdotuksen 55 artiklan 3 kohdassa mainittuun oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen, mukaan lukien puolustuksen oikeudet, sekä syyttömyysolettamaan.

Rahanpesulain 2 luvun 3 §:n 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 kohta, joka koskisi työntekijöiden nuhteettomuuden, luotettavuuden ja osaamisen varmentamista sekä ammattitaidon jatkuvaa ylläpitoa työsuhteen aikana. Oikeusministeriö toteaa ensinnäkin, että esitysluonnoksesta jää hieman epäselväksi, mitä nuhteettomuuden arviointi tarkoittaisi, ja mikä sen arvioinnin lisäarvo olisi suhteessa turvallisuusselvitykseen. Oikeusministeriön käsityksen mukaan ainakin useimmat rahanpesulain soveltamiseen liittyvät tehtävät mahdollistavat turvallisuusselvityksen teettämisen työntekijän suostumuksella. On epäselvää, mistä syystä sen lisäksi tehtävä nuhteettomuuden arviointi työnantajan toimesta olisi välttämätöntä, huomioiden mahdollisesti pidemmälle ulottuvan yksityiselämän suojaa kaventavan vaikutuksen. Oikeusministeriö toteaa, että ehdotus on merkityksellinen perustuslain 10 §:n kannalta, mutta sen suhdetta perustuslakiin ei ole arvioitu. On ainakin epäselvää, tarkoittaako säätämisyjärjestysperusteluissa mainittu taustaselvitys samaa asiaa. Siihen liittyvässä 2 luvun 3 §:n momentin 2 kohdassa ei myöskään mainittaisi taustaselvitystä, mikä on ristiriidassa säätämisyjärjestysperustelujen kanssa. Säätämisyjärjestysperusteluista olisi ehdotuksen osalta täydennettävä perusoikeuksien yleisten rajoittamisedellytysten valossa. Lisäksi oikeusministeriö katsoo, että ehdotetun lainmuutoksen suhdetta lakiin yksityiselämän suojasta työelämässä (759/2004) olisi syytä arvioida jatkovalmistelun aikana, yhteistyössä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa, erityisesti siltä osin kuin on kyse henkilötietojen käsittelyn yleisistä edellytyksistä. Oikeusministeriö huomauttaa myös, että hallituksen esityksen luonnoksen sivulla 73 oleva maininta työelämän tietosuojalaista vaikuttaisi olevan epätasällinen.

Virtuaalinen tarkastus

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 7 luvun 3 §:än kaavillaan lisättäväksi sääntely osittain tai kokonaan virtuaalisesti tapahtuvasta tarkastuksesta, jonka saisi suorittaa valvoja ja asianajajayhdistys. Säännöskohtaisten perustelujen mukaan (s. 83) ilmoitusvelvollisen olisi valvontaviranomaisen tai asianajajayhdistyksen pyynnöstä toimitettava ilmoitusvelvollisen toimintaa ja hallintoa koskevat asiakirjat ja muut tallenteet sekä tietojärjestelmät tarkastusta varten. Ilmoitusvelvollisen olisi mahdollistettava valvontaviranomaisen tai asianajajayhdistyksen pääsy niihin ilmoitusvelvollisen järjestelmiin, joihin tarkastuksessa on tarpeen päästä. Perustelujen mukaan virtuaalinen tarkastus tulisi kyseeseen esimerkiksi silloin, jos ilmoitusvelvollisella ei ole fyysistä toimipaikkaa tai jos ilmoitusvelvollinen työskentelee pääasiassa pysyväisluonteiseen asumiseen käytetyissä tiloissa. Virtuaalinen tarkastus olisi mahdollista myös esimerkiksi epidemiatilanteissa, joissa ihmisten välistä fyysistä kanssakäymistä tulee rajoittaa.

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 7 luvun 3 §:n 4 momentin mukaan tarkastuksessa on noudatettava, mitä hallintolain (434/2003) 39 §:ssä säädetään. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan esitysluonnoksesta jää epäselväksi, miten hallintolain 39 § otetaan huomioon virtuaalista tarkastusta suoritettaessa. Millä tavoin asianosainen on "läsnä" virtuaalisessa tarkastuksessa sekä miten hän voi esittää mielipiteensä ja kysymyksiä tarkastukseen liittyvistä seikoista? Miten virtuaalisen tarkastuksen kuluessa asianosaiselle kerrotaan tarkastuksen tavoitteista, sen suorittamisesta ja jatkotoimenpiteistä?

Oikeusministeriön näkemyksen mukaan myös virtuaalisen tarkastuksen tietoturvatarkastuksiin liittyvät kysymykset jäävät esitysluonnoksessa tarkemmin selvittämättä.

Oikeusministeriö pitää perusteltuna, että säädettäessä uudenlaista tapaa tarkastusten tekemiseen, jossa tarkastus olisi mahdollinen myös kotirauhan suojan ydinalueella sijaitsevan tietokoneen järjestelmissä, hallituksen esityksen suhdetta perustuslakiin ja säätämisyjärjestystä koskevassa jaksossa tulisi analysoida, millainen suhde virtuaalisella tarkastuksella on perusoikeuksien rajoittamiseen.

Hallinnolliset seuraamukset

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 8 luvun hallinnollisia seuraamuksia koskevaan sääntelyyn (8 luvun 1 §:n rikemaksu ja 3 §:n seuraamusmaksu), kaavillaan tehtäväksi joitakin muutoksia. Molemmissa pykälissä korvattaisiin käsite *tavanomaisesta poikkeava* käsitteellä *epätavallinen*. Sekä rikemaksua että seuraamusmaksua koskevaan pykälään

lisättäisiin uusi 9 c kohta, jonka mukaan maksu voitaisiin määrätä sille, joka laiminlyö tai rikkoo 3 luvun 16 §:ssä tarkoitetun velvoitteen tuntea asiakas EU:n rajoittavien toimenpiteiden ja Keskusrikospoliisin jäädyttämispäätöksiä noudattamiseksi.

Rikemaksua koskevan pykälän 3 momenttia muutettaisiin niin, että oikeushenkilölle määrättävän rikemaksun alaraja alennettaisiin nykyisestä 5000 eurosta 1000 euroon. Perustelujen mukaan alarajan laskeminen alentaisi kynnystä rikemaksun määräämiseen niissä tilanteissa, joissa ilmoitusvelvollinen rikkoo tai laiminlyö rahanpesulain mukaisia velvoitteita. Valvontaviranomainen ei esitysluonnoksen perustelujen mukaan voi määrätä nykyistä 5000 euron rikemaksua sellaisille ilmoitusvelvollisille, joiden liikevaihto on hyvin vähäistä, jos rikemaksun määrääminen olisi kohtuutonta.

Oikeusministeriö toteaa, että hallinnollisen seuraamuksen tulee toisaalta olla sen kohteena olevalle riittävän tuntuva, jotta sillä saavutetaan sanktiojärjestelmältä vaadittava yleis- ja erityisestävyys. Oikeushenkilöille määrättävät seuraamusmaksut on usein säädetty käsittämään tietty prosentuaalinen osuus tekoa tai laiminlyöntiä edeltävän vuoden liikevaihdosta. (Rangaistusluonteisia hallinnollisia seuraamuksia koskevan sääntelyn kehittäminen; Oikeusministeriön mietintöjä ja lausuntoja 52:2018; s. 40; Lainkirjoittajan opas, jakso 12.10) Oikeusministeriöllä ei sinänsä ole edellytyksiä arvioida, miten paljon rikemaksun alarajan muuttaminen vaikuttaisi sanktiojärjestelmältä vaadittavaan yleis- ja erityisestävyyteen, mutta toteaa, että kaavailtu muutos alarajan osalta olisi kuitenkin huomattava, jolloin se todennäköisesti esitysluonnoksessa mainitulla tavalla vähentäisi tilanteita, joissa rikemaksun määrääminen saattaisi olla kohtuutonta ilmoitusvelvollisen liikevaihdon vähäisyyden takia.

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain säätämismuutoksessa esittänyt huomioita lain sisältämästä hallinnollisia seuraamuksia koskevasta sääntelystä (PeVL 2/2017 vp, s. 4-6). Nyt kaavailtut muutokset eivät oikeusministeriön näkemyksen mukaan ole sisällöltään sellaisia, että niillä olennaisesti muutettaisiin sitä, mitä hallinnollisista seuraamuksista on nykyisellään säädetty rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetussa laissa.

Määräyksenantovaltuus

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 9 luvun 6 §:ää kaavaillaan muutettavaksi siten, että vastaisuudessa valvontaviranomaisten ohella myös Asianajajaliitto voisi antaa tarkempia määräyksiä 3 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetuista riskitekijöistä, jotka ilmoitusvelvollisen on otettava huomioon, sekä 3 luvun 8 §:ssä tarkoitettu yksinkertaistetusta menettelystä, joka liittyy tavanomaista vähäisempään rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskiin, ja 3 luvun 10 §:ssä tarkoitettu tehostetusta menettelystä, joka liittyy tavanomaista suurempaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskiin. Kaavailulle muutokselle ei esitysluonnoksesta löydy varsinaisia perusteluja, säännöskohtaisissa perusteluissa toistetaan kaavailtu säännös.

Perustuslain 3 §:n 1 momentin mukaan lainsäädäntövaltaa käyttää eduskunta. Eduskunta voi perustuslain 80 §:n nojalla tietyin edellytyksin siirtää lainsäädäntövaltaansa (lainsäädäntövallan delegointi). Tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voivat antaa asetuksia perustuslaissa tai muussa laissa säädetyn valtuuden nojalla. Myös muu viranomainen voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrätyistä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädetään lailla tai asetuksella.

Oikeusministeriö toteaa, ettei Asianajajaliitto ole perustuslain 80 §:ssä tarkoitettu viranomainen, jolloin sille ei perustuslain mukaan voida säätää oikeutta perustuslain 80 §:n 2 momentissa tarkoitettujen oikeussääntöjen antamiseen.

Tiedonsaantioikeudet

Rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 2 luvun 2 §:ssä säädetään valvojakohtaisesta riskiarviosta. Sen 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että *riskiarvio tulee salassapitosäännösten estämättä pyynnöstä luovuttaa rahanpesun selvittelykeskukselle ilman aiheutonta viivytystä.*

Rahanpesun selvittelykeskuksesta annetun lain 4 §: ään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan *selvittelykeskuksella on oikeus saada rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetussa laissa tarkoitettu valvontaviranomaiselta ja asianajajayhdistykseltä salassapitosäännösten estämättä edellä mainitun lain 2 luvun 2 §:ssä tarkoitettu valvojakohtainen riskiarvio.*

Hallituksen esitysluonnoksen perustelujen mukaan ehdotuksen tarkoituksena olisi säätää rahanpesun selvittelykeskukselle toimivalta pyytää rahanpesulain mukaiselta valvontaviranomaiselta ja asianajajayhdistykseltä niiden laatima valvojakohtainen riskiarvio. Säännös täydentäisi rahanpesulain 2 luvun 2 §:n 3 momenttiin ehdotettua muutosta, jonka mukaan valvojakohtainen riskiarvio ja siihen tehtävät muutokset olisi luovutettava rahanpesun selvittelykeskukselle pyynnöstä ilman aiheetonta viivytystä.

Salassa pidettävien tietojen luovuttamista koskevat säännökset voidaan sijoittaa joko tietoa luovuttavaa viranomaista tai tämän toimintaa koskevaan lakiin taikka tietoja saavaa viranomaista tai tämän toimintaa koskevaan lakiin. Molempiin niitä ei saa kirjoittaa. (ks. Lainkirjoittajan opas, jakso 12.4.6 Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen) Ehdotettu sääntely vaikuttaa edellä kuvatuin tavoin päällekkäiseltä. Jatkovalmistelussa sääntelyä tulee muuttaa siten, ettei siihen jää tarpeetonta päällekkäistä sääntelyä.

Perustuslakivaliokunta on arvioinut viranomaisten tietojen saamista ja luovuttamista salassapitovelvollisuuden estämättä koskevaa sääntelyä perustuslain 10 §:n 1 momentissa säädetyn yksityiselämän ja henkilötietojen suojan kannalta ja kiinnittänyt huomiota muun muassa siihen, mihin ja ketä koskeviin tietoihin tiedonsaantioikeus ulottuu ja miten tiedonsaantioikeus sidotaan tietojen välttämättömyyteen. Viranomaisen tietojensaantioikeus ja tietojen luovuttamismahdollisuus ovat voineet liittyä jonkin tarkoituksen kannalta "tarpeellisiin tietoihin", jos tarkoitetut tietosisällöt on pyritty luettelemaan laissa tyhjentävästi. Jos taas tietosisältöjä ei ole samalla tavoin luetteloitu, sääntelyyn on pitänyt sisällyttää vaatimus "tietojen välttämättömyydestä" jonkin tarkoituksen kannalta (ks. esim. PeVL 17/2016 vp ja siinä viitatu lausunnot).

Perustuslakivaliokunta on painottanut toistuvasti, että erottelussa tietojen saamisen tai luovuttamisen tarpeellisuuden ja välttämättömyyden välillä on kyse tietosisältöjen laajuuden ohella myös siitä, että tietoihin oikeutettu viranomainen omine tarpeineen syrjäyttää ne perusteet ja intressit, joita tiedot omaavaan viranomaiseen kohdistuvan salassapidon avulla suojataan. Mitä yleisluonteisempi tietojensaantiin oikeuttava sääntely on, sitä suurempi on vaara, että tällaiset intressit voivat syrjäytyä hyvin automaattisesti. Mitä täydellisemmin tietojensaantioikeus kytketään säännöksissä asiallisiin edellytyksiin, sitä todennäköisemmin yksittäistä tietojensaantipyynnöä joudutaan käytännössä perustelemaan. Myös tietojen luovuttajan on tällöin mahdollista arvioida pyynnön luovuttamisen laillisten edellytysten kannalta. Tietojen luovuttaja voi lisäksi kieltäytymällä tosiasiallisesti tietojen antamisesta saada aikaan tilanteen, jossa tietojen luovuttamisvelvollisuus eli säännösten tulkinta saattaa tulla ulkopuolisen viranomaisen tutkittavaksi. Tämä mahdollisuus on tärkeä tiedonsaannin ja salassapitointressin yhteensovittamiseksi (ks. esim. PeVL 48/2018 vp ja siinä viitatu lausunnot). Valiokunnan mielestä erottelua puoltavat seikat saavat erityisen painoarvon säädettäessä viranomaisen oikeudesta saada tai luovuttaa tietoja salassapitosäännösten estämättä sähköisessä toimintaympäristössä (ks. PeVL 73/2018 vp).

Edellä viitattujen perustuslakivaliokunnan lausuntojen mukaan viranomaisen tietojensaantioikeus tulee liittyä jonkin tarkoituksen kannalta tarpeellisiin tietoihin, jos tarkoitetut tietosisällöt on pyritty luettelemaan laissa tyhjentävästi. Tiedot luovutetaan pyynnöstä, mutta ehdotetuista säännöksistä ei ilmene, mitä tarkoitusta varten tiedot luovutetaan.

Lisäksi on huomattava, että perustuslakivaliokunta on lausunnossaan PeVL 28/2014 vp edellyttänyt, että tyhjentävästi määritellyistä tietosisällöistä huolimatta tuolloin arvioitavana ollutta säännöstä tuli edellä mainitun valiokunnan lausuntokäytännön vuoksi täsmentää kytkemällä tietojen luovuttaminen sen tarpeellisuuteen laissa säädetyn tarkoituksen kannalta. Nyt ehdotettu tiedonsaantioikeutta koskeva säännös ei kuitenkaan sisällä tarpeellisuus eikä välttämättömyyskriteeriä.

Rahanpesun selvittelykeskuksesta annetun lain 4 §:ään ehdotettua uutta 3 momenttia samoin kuin rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä annetun lain 2 luvun 2 §:än 4 momenttiin ehdotettua muutosta tulee jatkovalmistelussa täsmentää edellä sääntelyn päällekkäisyydestä todetun lisäksi. Säännöksestä tulee ilmetä, mitä laissa säädettyä tehtävää varten tiedot ovat tarpeellisia.

Säännös olisi aiheellista lisäksi täsmentää kytkemällä tietojen luovuttaminen sen tarpeellisuuteen laissa säädetyn tarkoituksen kannalta.

Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys –jakso

Jaksossa todetaan useammankin kaavaillun säännösmuutoksen osalta, että muutos olisi merkityksellinen tai muutoksella arvioitaisiin olevan vaikutusta perustuslain 10 §:ssä turvatun yksityiselämän suojan kannalta. Esitysluonnoksesta näyttää puuttuvan järjestelmällinen analyysi siitä, täyttäisivätkö kaavaillut lainmuutokset perusoikeuksien yleiset rajoitusedellytykset (PeVM 25/1994 vp, s. 5). Oikeusministeriö pitää välttämättömänä, että perusoikeuksia rajoitettaessa

esityksessä tehdään selkoa siitä, täyttääkö kaavailtu rajoitus perusoikeuksien rajoitusedellytykset. Esitysluonnoksessa olevaa mainintaa siitä, että ehdotettua sääntelyä valmisteltaessa on otettu huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset, ei voi pitää riittävänä.

Edellä tässä lausunnossa (jaksossa Henkilötietojen suoja) on tuotu esiin tarve kehittää perusteluja myös muilta osin.

Muita huomioita

Luonnoksesta puuttuvat rinnakkaistekstit. Ne olisivat helpottaneet ehdotettujen muutosten ja lisäysten hahmottamista. Rinnakkaisteksti laaditaan, kun esityksessä ehdotetaan voimassa olevaa lakia muutettavaksi sekä kun muuttamisen ohella ehdotetaan laista kumottaviksi lainkohtia tai lakiin lisättäviksi niitä. Jos lakiehdotuksella pelkästään lisätään lakiin lainkohtia, rinnakkaistekstiä ei laadita (ks. tarkemmin Hallituksen esitysten laatimisohjeet, luku IX).

Ylijohtaja

Johanna Suurpää

Lainsäädäntöneuvos

Veli-Pekka Hautamäki

Jakelu

VM Valtiovarainministeriö

Tiedoksi

Kansliapäällikkö Pekka Timonen
Lainsäädäntöjohtaja Susanna Siitonen
Ministerin erityisavustaja Jade Malmi